

**XXVIII SESJA
RADY MIEJSKIEJ
W WOŁOMINIE
IV KADENCJI**

17 marca 2005 r.

**Protokół Nr XXVIII/2005 z sesji Rady Miejskiej w Wołominie
z dnia 17 marca 2005 roku**

Radnych ogółem - 21

Radnych obecnych na sesji - 20 (nieobecny radny Kazimierz Chudzian – usprawiedliwiony.)

Listy obecności radnych, Przewodniczących Rad Osiedlowych i Sołtysów stanowią załącznik Nr 1 do niniejszego protokołu..

Stwierdziwszy quorum (na sali obecnych jest 18 radnych – nieobecni radni to: Stefan Perzanowski, Krzysztof Kuc, Kazimierz Chudzian) Przewodniczący Rady Miejskiej w Wołominie Zygmunt Nieznański otworzył XXVIII sesję Rady Miejskiej w dniu 17 marca 2005 roku o godz. 12.05

Pkt 1

Na sekretarza obrad został wybrany radny Czesław Sitarz w głosowaniu jawnym za – 17 głosów , przeciw -0, wstrz. - 0

Pkt 2

Przewodniczący Rady Miejskiej Zygmunt Nieznański odczytał porządek obrad przesłany radnym wraz z zawiadomieniem o terminie sesji. Stanowi on załącznik Nr 2 do niniejszego protokołu.

W związku z przedstawionym przez Przewodniczącego Rady wnioskiem Burmistrza Wołomina w sprawie wprowadzenia do porządku obrad uchwały dot, wydzierżawienia nieruchomości, radni wyrazili na to zgodę w wyniku głosowania jawnego za – 14 głosów, przeciw -0, wstrz.- 4 osoby

Pkt 3

Zygmunt Nieznański – Przewodniczący Rady

Omówił organizację przebiegu sesji. Do zabrania głosu w temacie „Organizacji Handlu w obiektach wielkopowierzchniowych na terenie miasta Wołomin” zaproszono: Konrada Rytla – Starostę Powiatu Wołomińskiego, Romana Borowskiego ze związku Kupców Powiatu Wołomińskiego, Jana Myszka – Prezesa Rady Nadzorczej BJM, Krzysztofa Tybonia – Prezesa Zarządu Firmy „TRYBON”, Edwarda Wnęka – Dyrektora ds wewnętrznych Firmy „KAUFLAND”

Z zaproszenia skorzystali : ze związku Kupców Powiatu Wołomińskiego Cezary Pędzich, Prezes Rady Nadzorczej BJM Jan Myszk, Firma TRYBON przedstawiła swoje stanowisko na piśmie. Firma KAUFMAN odpowiedziała, że nie weźmie udziału w dyskusji z przyczyn obiektywnych to jest choroby pracownika.

Zaproszeni do dyskusji goście zabierali głos w ustalonej kolejności.

Cezary Pędzich – Wiceprzewodniczący Związku Kupców Powiatu Wołomińskiego.

Zabrawszy głos powiedział, że został poproszony o przedstawienie radnym problemów związanych z powstawaniem obiektów handlowych wielkopowierzchniowych na terenie

miasta Wołomin, problemu KAUF LANDU, oraz propozycji jaka padła ze strony Pana Jana Myszką przeniesienia centrum handlowego na teren po byłej hucie szkła, do budynku stojącego obecnie przy KAUF LANDZIE.

Kaufland otwiera obiekty na terenie całego kraju i na terenie całego kraju są problemy z tą siecią. Przedstawiciele związku Kupców Powiatu Wołomińskiego byli kilka dni temu na konferencji w Warszawie, gdzie przyjechały organizacje reprezentujące kupców z całej Polski. Dowiedzieli się tam, że KAUF LAN w każdym z miast przekracza powierzchnie sprzedażne. Robi to celowo, chcąc osiągnąć pewną przewagę na rynku w każdym mieście. Kongregacja Przemysłowo – Handlowa będąca organizacją zrzeszającą zarówno kupców jak i producentów przyjrzała się tej sprawie. Wyniki z tej konferencji były takie, że sprawa przeciwko KAUF LANDOWI zostanie wniesiona do Ministra Sprawiedliwości oraz do Najwyższej Izby Kontroli. Prezydent Tomaszowa Mazowieckiego, na którego terenie istnieje również KAUF LAN, powołał komisję biegłych, która zmierzyła powierzchnię sklepu KAUF LAN. Okazało się, że jest ona zbyt wysoka. Wnioski o zamknięcie sklepu zostały skierowane do nadzoru budowlanego.

Radni Rady Miejskiej w Wołominie podjęli w 2002 roku uchwałę mówiącą o tym, że w granicach administracyjnych miasta Wołomin, obiekty handlowe nie mogą przekraczać powierzchni całkowitej 1000 m². Kupcy dowiedzieli się jednak od Burmistrza, że ta uchwała jest nieważna. A obiekt powstał większy niż o powierzchni 1000 m². Jak z tego widać intencja radnych nie była brana pod uwagę bez względu na to czy uchwała jest ważna czy też nie. Przy wydawaniu pozwolenia na budowę i przy wydawaniu decyzji o warunkach zabudowy nie była ona wzięta pod uwagę. Drugą sprawą jest prognoza skutków budowy obiektu handlowego o powierzchni sprzedażowej 2000m² dla Wołomina, opracowana przez Pawła Decewicza w kwietniu 2002 roku. We wnioskach tej ekspertyzy jest napisane, iż należy ograniczyć powierzchnie sprzedażowe nowych obiektów handlowych w granicach administracyjnych miasta Wołomin do 1000m². Ktoś kto wydawał wydawał warunki zabudowy i pozwolenie na budowę nie wziął pod uwagę tej ekspertyzy.

Obiekt KAUF LANDU powstał na terenie przemysłowym. Z tego co wiadomo kupcom teren ten nie został przekształcony na teren handlowy. Zapytywali więc, jak to jest możliwe żeby obiekt wielkopowierzchniowy, o powierzchni powyżej 2000m² powierzchni sprzedażnej powstawał na terenie przemysłowym? Czy osoby wydające pozwolenia i decyzje brały to pod uwagę?

W okresie od momentu wydania warunków zabudowy do momentu wydania pozwolenia na budowę przez Starostę, które to pozwolenie było zmieniane czterokrotnie. Przeciwko temu związek Kupców protestował. Protesty te były składane na ręce Burmistrza Wołomina i do Starosty. Osoby do których składano te protesty byli na nie głusi i nic w tym kierunku nie zrobiono. Związek Kupców złożył również protest do Radnych Powiatowych, którzy zainteresowali się tą sprawą. Przyjrzeni się jej bliżej i jako Rada Powiatu Wołomińskiego postanowili powołać komisję trzech biegłych sądowych. Biegli ci przedstawili ekspertyzę techniczną. Z tą ekspertyzą Burmistrz Wołomina zapoznał się w przeddzień sesji. Dla kupców było to dziwne, że Burmistrz jako gospodarz miasta nie interesuje się tymi sprawami choć jest reprezentantem mieszkańców. Zdaniem przedstawiciela związku Kupców, Burmistrz powinien interesować się takimi sprawami i przedstawiać wszystkim radnym płynące z tego wnioski. Aby radni mieli pogląd na sprawę. Wszystkie niejasności powinny być wyjaśniane.

Związek Kupców w dniu 29 listopada złożył pismo do Burmistrza, z prośbą o zaskarżenie decyzji pozwolenia na budowę wydanego przez Starostę Powiatu Wołomińskiego, ponieważ w tej decyzji są nieprawidłowości i łamanie prawa. Na to pismo Burmistrz nie odpowiedział kupcom.

Po przedstawieniu ekspertyzy technicznej powstało kilka wniosków. W ekspertyzie technicznej jest zapis, że część handlowa jako całość wynosi 2 824,9 m². Inwestor w

dokumentacji przedstawił różne dane. 1990 m² to jest granica, ponieważ jeżeli ma powstać obiekt o powierzchni powyżej 2000 m² na terenie takiej miejscowości jak Wołomin to radni tej gminy musieliby wyrazić na to zgodę. Można to ominąć. Można narysować halę sprzedaży, na niej półki i między jednymi półkami można napisać, że jest to ciąg komunikacyjny a pomiędzy drugimi półkami można napisać, że jest to powierzchnia sprzedaży. Można to zrobić według własnego widzimisię. Do powierzchni sprzedaży nie zostały zaliczone powierzchnie kas i powierzchnie galerii. Powierzchnia galerii określona została jako powierzchnia produkcyjna. Tam nie ma żadnej produkcji, gdyż sprzedaje się tam chleb i wędliny. Jest tam usługowa bo jest tam fryzjer i biuro podróży. Nie ma tam żadnej produkcji. Te wszystkie zapisy mają na celu obniżenie tej powierzchni, aby ominąć ustawę. Ustawa jest niekorzystna. Ustawodawca wprowadzając ją 27 marca 2004 roku chciał ochronić lokalne rynki. Inwestorzy różnie ja interpretują.

Przedstawiciel Związku Kupców powiedział też, że właściciel terenu po byłej Hucie Szkła Pan Jan Myszk proponuje by w stojącym jeszcze na tym terenie budynku powstał „Dom Kupca”. Jednak nie może to nastąpić gdyż kupcy z innych terenów miasta musieliby przenieść tam swoją działalność. Tereny dotychczas uważane za centra handlowe są terenami prywatnymi. Jeżeli teraz handel zostanie przeniesiony w inne miejsce to straci na wartości całe centrum miasta. W centrum miasta jest również dużo budynków komunalnych. W tych budynkach są wynajmowane lokale użytkowe. Gmina straci dochody z tytułu najmu oraz z tytułu wartości samych kamienic. Te wartości mogą spaść o połowę. Taka sytuacja miała miejsce w Bielsku Białej, gdzie zrobiono centrum handlowe poza miastem. W centrum miasta życie wymarło. Lokale komunalne zostały opuszczone bo nikt nie chciał tam prowadzić działalności bo nie było kupujących.

Członkowie Związku Kupców widzą potrzebę zainwestowania w omawiany teren. Rozumieją, że inwestor kupując ten teren nie myślał o tym by stał on bezużyteczny. Uważali, że najlepszym rozwiązaniem jakie mogłoby być, to by na tym terenie powstał basen, kręgielnia, biblioteka, biura czy magazyny ale w żadnym wypadku punkty handlowo – usługowe.

Przy wydawaniu pozwolenia na budowę budynku KAUF LANDU pierwotnym inwestorem był Pan Jan Myszk. Otrzymał on pozwolenie na budowę obiektu wielkopowierzchniowego, które potem sprzedał. W ekspertyzie biegłych sądowych jest wniosek, że inwestor wprowadził wszystkie jednostki uzgadniające oraz Starostę w istotny błąd.

Referujący zapytał, jaka jest pewność czy inwestor, który teraz przedstawia projekt dalszego zagospodarowania tego terenu nie wprowadzi go w błąd. Poinformował, że sprawa jest skierowana do prokuratury i wojewody.

Pan Jan Myszk proponuje kupcom by na jego terenie zbudowali oni „Dom Kupca” i aby przenieśli oni swoją działalność na te tereny prywatne. Pan Cezary Pędzich zapytał dlaczego prywatny inwestor ma mieć przewagę w mieście? Zapytał też, że skoro zamierzenia Pana Jana Myszka są tak dobre i wspaniałe, to dlaczego złożył do Starosty Powiatu Wołomińskiego wniosek o delegalizację Związku Kupców Powiatu Wołomińskiego. Dlaczego też sam czy wspólnie z Firmą DJM, której jest współwłaścicielem, złożył doniesienie do prokuratury na działalność Związku Kupców. Przedstawiciel Związku Kupców stwierdził, że organizacja ta jako ostatnia walczy o prawdę.

Cezary Pędzich zgłosił dwa wnioski do przeanalizowania przez radnych Rady Miejskiej w Wołominie. Pierwszy wniosek brzmiał: „Wstrzymać wszystkie prace przy przekształcaniu terenu do momentu wyjaśnienia spraw w prokuraturze i u wojewody”. Wniosek drugi brzmiał: „Powołać komisję, która zmierzy powierzchnie sprzedażową w Kauflandzie”. Taka komisja może wystosować pismo do zarządu KAUF LANDU we Wrocławiu o umożliwienie takiego działania. Jeżeli KAUF LAN ma czyste zamiary to udostępni przemierzenie tych powierzchni. Natomiast jeżeli te zamiary są nieczyste to odmówi takiego działania.

Jeżeli chodzi o definicje powierzchni sprzedaży czy powierzchni handlowych to w posiadaniu Związku Kupców są ekspertyzy GUS i profesorskie określające dokładnie co oznaczają te terminy.

Cezary Pedzich zwracając się do Burmistrza Wołomina Jerzego Mikulskiego powiedział, że osobiście złoży wniosek o uchylenie Burmistrzowi poparcia społecznego jakie Związek Kupców udzielił mu przy ostatnich wyborach na stanowisko Burmistrza Wołomina.

Związek Kupców swoje wystąpienie przekazał również na piśmie i stanowi ono załącznik Nr 3 do niniejszego protokołu.

Mieczysław Romejko – Wiceprzewodniczący Rady

Zwracając się do przedstawiciela Związku Kupców Cezarego Pędzicha z zapytaniem ilu członków jest w Związku Kupców Powiatu Wołomińskiego i ilu w tym Związku jest mieszkańców Wołomina ?

Cezary Pędzich - Wiceprzewodniczący Związku Kupców Powiatu Wołomińskiego.

Powiedział, że Związek Kupców Powiatu Wołomińskiego zrzesza ok. 203 członków, z czego 95% to są mieszkańcy Gminy Wołomin.

Mieczysław Romejko – Wiceprzewodniczący Rady

Zapytał, czy członkiem jest tylko osoba prowadząca działalność gospodarczą czy członkami są również osoby współpracujące lub członkowie rodzin ?

Cezary Pędzich - Wiceprzewodniczący Związku Kupców Powiatu Wołomińskiego.

Odpowiedział, że sprawę tę reguluje Statut Związku Kupców Powiatu Wołomińskiego, który mówi o tym, że członkiem Związku może być osoba, która otrzyma rekomendację oraz w sposób profesjonalny zajmuje się handlem.

Czesław Sitarz – radny

Zapytał na czyje zlecenie powstała ekspertyza, której zapisy przytaczał Pan Cezary Pędzich - Wiceprzewodniczący Związku Kupców Powiatu Wołomińskiego ?

Cezary Pędzich - Wiceprzewodniczący Związku Kupców Powiatu Wołomińskiego.

Wyjaśnił, że ta ekspertyza powstała na zlecenie radnych powiatowych, którzy byli zaniepokojeni sytuacją, ekspertyza kosztowała podatników 15 000 zł i uważał, że należy z tego wyciągnąć wnioski.

Jan Myszk – Prezes Rady Nadzorczej BJM

Przygotował prezentację, która była dalszym ciągiem prezentacji przedstawianej na Komisji Gospodarki, Rozwoju Gminnego i Obszarów Wiejskich. Tytuł tej prezentacji to „Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego i Studium dla obszaru Wołomin – Centrum, Wołomin – Tereny po Przedsiębiorstwie Państwowym Huta Szkła, Obwodnica Południowo – Wschodnia Wołomina, Nowy układ komunikacyjny Wołomina. Przed rozpoczęciem omawiania prezentacji przygotowanej dla radnych, poinformował o tym jaka była podstawa umowy kupna – sprzedaży po byłym zakładzie A i zakładzie C Przedsiębiorstwa Huta Szkła Wołomin. Podstawowe parametry biznesowe tam zapisane są jasne i proste. Nabywca nie ma prawa prowadzić działalności produkcyjnej Huty Szkła. Nie zezwala się mu na używanie znaku firmowego Huty Szkła. Sprzedaży podlegają tylko prawa do nieruchomości gruntu oraz budynku bez maszyn i urządzeń. Nie podlegają również sprzedaży maszyny, urządzenia i technologie. Wszystko to zostało sprzedane sześć miesięcy wcześniej innemu przedsiębiorcy, który prowadzi działalność huty. Podstawą aktu notarialnego było tylko zakupienie terenu po byłym zakładzie A i C Huty Szkła.

Stan tej nieruchomości jest udokumentowany. Nowy właściciel próbował zbudować na tym terenie montownie sprzętu elektronicznego. Jednak z powodu nieuzyskania pozwolenia na budowę na obiekt produkcyjno – usługowy z hurtownią to w styczniu 2002 roku inwestor wycofał się i zerwał umowę. W międzyczasie proponowano Związkowi Kupców utworzenie przedsięwzięcia biznesowego pod roboczą nazwą „Dom Kupca” Kapitał początkowy tego przedsięwzięcia miał wynosić ok. 10 mln. zł. Dyskusje na ten temat trwały w grudniu 2002 roku. Udziałowcami tego przedsięwzięcia miały by Urząd Miasta , Kupcy, spółka która zarządzałaby tym przedsięwzięciem oraz banki. Wstępne porozumienia z bankami były podpisane. Obiekt „Domu Kupca” miał być ulokowany przy ul. Żelaznej . Obiekt o powierzchni całkowitej na czterech kondygnacjach to 5 400 m². Przedsięwzięcie to nie doszło do skutku głównie dlatego, że dopiero po roku jeden z członków Zarządu Związku Kupców powiedział , że oni mogą dołączyć się do tego przedsięwzięcia dając 50 000 zł wszyscy razem, a w zamian za to chcieli otrzymać 51% głosów udziałowych w zyskach i w zarządzie. W Związku z tym to przedsięwzięcie w sposób naturalny upadło.

W między czasie właściciel występował o przekształcenie tego terenu z U2 na U1. Mimo, że huty już dawno tam nie było to w sierpniu 2002 roku, przy uchwalaniu studium, teren ten został nadal zapisany jako U2 czyli jako teren przemysłowy. Gdy właściciel terenu starał się o warunki zabudowy na hale produkcyjną z hurtownią , Związek Kupców złożył protest, twierdząc, że przy zapisie „handel hurtowy”, bardzo łatwo można go przekształcić w sklep . To był podstawowy argument złożenia protestu. Zostały złożone dokumenty do SKO. W dniu 6 lutego 2003 roku w wyniku negocjacji między stronami , czyli właścicielami terenu i Związkiem Kupców zostało podpisane porozumienie- umowa . Porozumienie to składa się z czterech punktów ale pierwszy jego punkt do dnia dzisiejszego nie został zrealizowany. Prezes Jan Myszk prosił by obecni zwrócili na to szczególną uwagę co ten punkt mówił. Ten punkt mówił, że Związek Kupców cofnie odwołanie złożone do decyzji Burmistrza Wołomina Nr 1064/ 01 na co wyraził zgodę Jan Myszk. Ten punkt porozumienia do dnia dzisiejszego, skutecznie, nie został zrealizowany. Skutki tego zostały przedstawione w załączonym opracowaniu przedstawionym radnym przez Pana Jana Myszk. Treść tego opracowania stanowi załącznik Nr 4 do niniejszego protokołu.

Jednak mimo nie wycofania protestu przez Związek Kupców, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w dniu 13 lutego utrzymało w mocy decyzje Burmistrza Wołomina o warunkach zabudowy na omawiany teren Nr WZiZT Nr 1064/2001. W tym momencie proces uzyskiwania warunków zabudowy na ten teren zakończył się dla właściciela terenu. W dniu 11 lipca 2003 roku weszła w życie nowa ustawa o zagospodarowaniu przestrzennym i tam zostały zdefiniowane pewne nowe rzeczy o których często się mówi, ale nikt się nie odnosi co do postanowień ustawodawcy. Zostało tam zapisane, że to kompetencje projektanta w zakresie określenia rodzaju powierzchni są narzucone jako odpowiedzialność projektanta. Określenie przeznaczenia poszczególnych powierzchni stanowi wyłączną kompetencję projektanta i nie podlega kontroli organów administracji żadnego szczebla. Dla określenia przeznaczenia powierzchni bierze się pod uwagę działalność dominującą jaka prowadzi podmiot wykorzystujący tą powierzchnię. Określenie tego należy do obowiązków i kompetencji projektanta. Obliczanie powierzchni sprzedaży zdefiniowano w ustawie o obliczaniu powierzchni sprzedaży dla każdego obiektu handlowego w obrębie jednego obiektu budowlanego. Mówi tu się o takiej sytuacji, że obiekt budowlany może być o powierzchni 10 000 m² a w skład tego obiektu może wchodzić kilka obiektów handlowych. Ustawodawca związał pojęcie powierzchni sprzedaży z obiektem handlowym nie zaś z obiektem budowlanym co nakazuje obliczać odrębnie powierzchnie sprzedaży dla poszczególnych obiektów handlowych zlokalizowanych w konkretnym obiekcie budowlanym.

Kolejną sprawą była tak zwana „dziura prawna”. W okresie od 11 lipca 2003 roku do dnia 30 maja 2004 roku powstała w ustawie prawo budowlane d”dziura prawna”, która

uniemożliwiła staroście, na etapie wydawania pozwolenia na budowę, kontroli projektu i wniosku projektowego, wniosku o pozwolenie na budowę na zgodność z WziZT. Dopuszczono w tej ustawie kontrolę na zgodność z planem dopiero w maju 2004 roku ta sprawa została naprawiona. Wiarygodność wykonanej ekspertyzy jest podważalna, gdyż nie mówi się w niej o okresie „dziury prawnej”, natomiast mówi się o dacie ale nie na dzień wydawania pozwolenia. Zdaniem Prezesa Rady Nadzorczej BJM starosta nie miał możliwości nie wydania pozwolenia bo takie było wtedy prawo.

Jak wszystkim wiadomo są plany budowy dalszej części obiektów na terenie po byłej hucie, które zostały zaprojektowane. Dokumenty są dostępne do wglądu. Inwestor złożył również akcept działu w inwestycjach miejskich jeżeli chodzi o budowę infrastruktury w szerokim tego słowa znaczeniu oraz inwestycja w nowy układ komunikacyjny jaki ma być zrealizowany na terenie miasta a dotyczy on głównie ul. Żelaznej, ul. Wileńskiej, ul. Sikorskiego, ul. Mickiewicza. W ramach tej inwestycji zostały wykonane projekty nowych skrzyżowań ul. Lipińskiej z ul. Legionów. Zostało zaprojektowane nowe wykonanie skrzyżowania ul. Przechodniej, ul. Miłej i ul. Wileńskiej. Zostało zaprojektowane nowe skrzyżowanie i realizacja całej ul. Żelaznej od ul. 6 września do ul. Sikorskiego. Czas realizacji to czerwiec 2005 roku, łącznie z rozbiórką starego budynku PSK. Będzie to realizowane na koszt własny inwestor a nie będzie to na koszt podatników. Kolejną inwestycją, która została zaplanowana do realizacji już w 2005 roku, rondo na skrzyżowaniu ul. Sikorskiego i ul. Wileńskiej. Ostatnim rondem jest rondo na skrzyżowaniu ul. Wileńskiej i ul. Mickiewicza. Realizacja zaplanowana jest na czerwiec 2005 roku.

Na sesję przybył radny Krzysztof Kuc 12.50

Zenon Witek – radny

Zapytał, jaki jest zapis w akcie notarialnym sporządzonym przy sprzedaży terenu huty. Czy mówi się o zakazie każdej produkcji czy tylko o zakazie Huty Szkła.

Radny powiedział, że nie jest tak, że radni przeszkadzają inwestować na terenie po byłej hucie. Sklep KAUFLENDU już funkcjonuje, na teren ten zostało wydane kolejne pozwolenie w 2003 roku na budynek o powierzchni 1000 m². Jak widać wszystko idzie jak sobie życzy Pan Jan Myszk.

Jan Myszk – Prezes Rady Nadzorczej BJM

wyjaśnił, że nigdy nie użył słów mówiących, że radni mu utrudniają prowadzenia działalności inwestycyjnej. Natomiast powiedział, że jeżeli Rada stworzy warunki formalno – prawne to na terenie, który jest obecnie skonfigurowany jako teren przemysłowy, będzie można realizować kolejne inwestycje. Kolejna planowana inwestycja jest obiekt usytuowany na rogu ul. Żelaznej i ul. Nowowiejskiej i ma to być obiekt z funkcją hotelową. Budynek ten ma stać między dwoma istniejącymi biurami. Wprawdzie warunki zabudowy zostały wydane, jednak zostały one zaskarżone do SKO. Sprawa ciągnie się już ok. 3 miesiące i może się zdarzyć, że inwestor straci kolejny sezon budowlany. Jednak to bez udziału radnych nie da się zrealizować. Z wyliczenia biznesowego wyszło, że ten budynek powinien mieć sześć pięter. Robiąc biznesplan przelicza się wielkość inwestycji na m² hotelu. Problem polega na tym, że w okolicy są obiekty pięciokondygnacyjne a ten obiekt ma być sześćo-kondygnacyjny to zgodnie z przepisami potrzebna jest w tej sprawie decyzja radnych zatwierdzająca wniosek o miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Zygmunt Nieznański – Przewodniczący Rady

Poinformował, że kolejnym zaproszonym gościem było Przedsiębiorstwo i powiernictwo Inwestycyjne TRYBON. Firma ta została poproszona o przygotowanie informacji o

realizacji podpisanych porozumień ze Starostą Powiatu Wołomińskiego i Burmistrzem Wołomina oraz o roli firmy jako inwestora w procesie realizacji inwestycji i korzyści dla miasta. Firma „Tryboń” swoje stanowisko przedstawiło na piśmie. Prowadzący obrady odczytał to pismo. Jego treść stanowi załącznik Nr 5 do niniejszego protokołu.

W związku z uruchomieniem w mieście największego obiektu handlowego również KAUFMAN został poproszony o informację o wielkości powierzchni handlowej, powierzchni całkowitej i rodzaj handlu prowadzonego w obiekcie przy ul. Wileńskiej. Proszono również o informacje o ilości zatrudnionych przez Kaufman mieszkańców Gminy Wołomin oraz ewentualny udział firmy w życiu gospodarczym i kulturalnym miasta. Jednak przedstawiciel Firmy KAUFMAN nie przybył (treść pisma to załącznik Nr 6).

Również Burmistrz Wołomina poproszony o przedstawienie swojego stanowiska w zakresie handlu w mieście (wniosek stanowi załącznik Nr 7) przedstawił je na piśmie i stanowisko to oraz inne informacje o które został poproszony Burmistrz stanowią załącznik Nr 8 do niniejszego protokołu.

Mieczysław Romejko – radny

Uważał, że należy ponownie wystąpić do KAUFMANU o przedstawienie informacji na zadane w zaproszeniu pytania.

Konrad Rytel – Starosta Powiatu Wołomińskiego

powiedział, że rola Starosty w każdej decyzji powstawania jakichkolwiek obiektów jest taka sama. Starosta jest organem, który wydaje pozwolenia na budowę i obojętne jest jaki to jest obiekt. Czy to będzie obiekt handlowy, mieszkalny czy przemysłowy. Wszystkie decyzje, które są wydawane w Urzędzie Starostwa są oparte na wszystkich elementach zgodnych z ustawą prawo budowlane. Pierwszym elementem jest decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu na podstawie obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego. Od tego rozpoczyna się każdy proces inwestycyjny. Każda gmina w Polsce jest uprawniona do określenia takich warunków. Jeżeli Starosta otrzymuje projekt techniczny wykonany przez osobę uprawnioną oraz dostaje decyzje o warunkach zabudowy, to kontroluje jeszcze sprawę własności terenu i jeżeli wszystko jest prawidłowe to ma obowiązek zatwierdzić projekt i wydać pozwolenie na budowę. Do tego sprowadza się cała rola starosty. Starosta nie kontroluje placu budowy, nie ma prawa sprawdzać czy wydane pozwolenie na budowę jest w trakcie realizacji i jest zgodnie realizowane z projektem technicznym. Od tego jest Inspektor Nadzoru Budowlanego i kierownik budowy. Pozwolenie na budowę określa co ma powstać na danym terenie. Pozwolenie na budowę jest ważne dwa lata i to inwestor decyduje kiedy rozpoczyna tą budowę a służby kontrolne kontrolują czy budowa jest realizowana zgodnie z wydanymi pozwoleniami.

Oznacza to, że wpływ Starosty na rozwój jakiegokolwiek dziedziny życia na terenie gminy jest żaden. Wszystkie decyzje zapadają na szczepku danej rady, która ustala kierunki rozwoju gminy i to gmina ustali co chce mieć na swoim terenie, w którym miejscu i jak duże. Wtedy dopiero Starosta może wydać pozwolenia na budowę. Do tej pory wydano pozwolenia na budowę różnych obiektów handlowych.

Zdarza się tak, że inwestor występuje o wydanie pozwolenia na budowę budynku mieszkalnego z usługami w parterze. Takowe pozwolenie otrzymuje. Odbывается odbiór tego obiektu. Wtedy właściciel ma prawo wystąpić do organu o zmianę przeznaczenia budowli. Zdarza się, że wydawane są pozwolenia na budowę na terenach rolnych, na których inwestor występuje o wydanie pozwolenia na budowę budynku hodowlanego, produkcyjnego. Po roku lub dwóch stwierdza, że działalność nie daje mu spodziewanych efektów, zwraca się o zmianę przeznaczenia tego obiektu np. Na obiekt handlowy, hurtowy czy produkcyjny w innej dziedzinie. Jeżeli obywatel spełni prawem nałożone

obowiązku, uzyskując zgodę takich służb jak straż pożarna, sanepid i służb ochrony środowiska to otrzyma decyzje o zmianie przeznaczenia. Często zdarza się, że powstaje garaż a po kilku latach właściciel jego chce by był tam sklep. Takie możliwości są i prawo na to pozwala. Do tej pory wydano pozwolenia na budowę trzech dużych obiektów handlowych na terenie miasta Wołomin Wszystkie te pozwolenia na budowę otrzymali prywatni inwestorzy, obywatele tego miasta. Co potem robią ze swoją własnością nie jest sprawą Starosty.

Na pytanie jakie są inwestycje towarzyszące, Starosta nie odpowiedział, powołując się na wypowiedź inwestora zawartą w piśmie odczytanym przez Przewodniczącego Rady. Również Pan Jan Myszk wspomniał o tych kwestiach w swej wypowiedzi.

Starosta i inne osoby odpowiedzialne za takie kwestie jak komunikacja wokół obiektów i ogólna sytuacja ruchu drogowego w Wołominie, zrobili wszystko by zmusić inwestora do wydatkowania dodatkowych setek tysięcy złotych, z własnej kieszeni, na poprawę układu komunikacyjnego w mieście Wołomin.

Odpowiadając na ostatnie pytanie jakie do niego skierowano brzmiące "Oddziaływanie uchwały Rady Miejskiej z 6 lutego 2003 roku na wydawane przez Starostę decyzje", powiedział, że ta uchwała w swej treści miała zapis: "przystępuje się do sporządzenia zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego Gminy Wołomin". Sensem tej uchwały jest to, że rada gminy w dniu 6 lutego 2003 roku postanowiła przystąpić do zmiany planu. Życie wykazało, że nigdy do tej zmiany nie przystąpiono. Jednocześnie z wejściem w życie nowej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wszystkie plany zagospodarowania przestrzennego wygasły i od dnia 11 lipca 2003 roku plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Wołomin nie istnieje. Ta uchwała nie mówiła o czymkolwiek, oprócz tego, że rada postanowiła przystąpić do zmiany planu. Czy do tego przystąpiła jest sprawa władz Gminy Wołomin.

Dlatego nie ma żadnego oddziaływania uchwały Rady Miejskiej w Wołominie z dnia 6 lutego 2003 roku na decyzje wydawane przez Starostę Powiatu Wołomińskiego bo ta uchwała z mocy prawa nie istnieje. Jeżeli Gmina Wołomin uchwali plan i ustali co ma być na terenie po byłej hucie to Starosta będzie wydawał stosowne decyzje pozwolenia na budowę.

Jerzy Mikulski – Burmistrz Wołomina

Stwierdził, że temat nad którym toczy się dyskusja ma długą historię.. Temat ciągnie się od 1999 roku. Pierwsze decyzje zostały podjęte w roku 2000 Ta informacja jest istotna dlatego, że wtedy te działania miały podstawy prawne i funkcjonowały w określonych uwarunkowaniach prawnych. W międzyczasie kilkakrotnie te warunki się zmieniały. Znaczący to, że wydawane decyzje były wydawane w oparciu o obowiązujące prawo miejscowe, obowiązujące prawo i ustawy w tym zakresie. Dotyczyły jednak rozległego okresu czasu. Obecnie toczy się dyskusja podsumowująca ten stan rzeczy. Dlatego Burmistrz chciał przybliżyć obecnym proces wydawania decyzji w tej sprawie jak i stanu prawnego poszczególnych decyzji, które były wydawane. O przybliżeniu tych spraw poprosił swojego zastępcę Krzysztofa Antczaka. Zaznaczył uprzednio, że radni otrzymali na piśmie pełną informację w tym zakresie. Są tam odpowiedzi na postawione pytania. (Treść tej informacji stanowi załącznik Nr 8 do niniejszego protokołu.)

Po to by przejść do ostatniej koncepcji dalszej formuły funkcjonowania handlu w Wołominie, zgodnie z ustaleniami z Przewodniczącym Rady Miejskiej, zostały zlecone opracowania oddziaływania dużych obiektów handlowych w Wołominie. Opracowania te będą wykonane przez Centrum Gospodarki Przestrzennej w Warszawie. Jest to opracowanie na które powoływał się przedstawiciel Związku Kupców.. Jest to opracowanie tego samego autora Pana dr Pawła Dacewicza. Autor ten na zakończenie zreferuje przygotowany przez siebie materiał. Zawiera on odpowiedź na wiele pytań, które padły na sali obrad a dotyczących danych statystycznych, ogólnych założeń i odniesienia do

spraw związanych z funkcjonowaniem handlu jak i funkcjonowaniem miasta i gminy Wołomin w najbliższym otoczeniu. Burmistrz uznał, że jest to temat dość istotny i dość ważny i należy do niego tak podchodzić bo Wołomin nie jest wyizolowaną aglomeracją miejską. Pewne funkcje pełni wspólnie bądź są one relacją wzajemnych oddziaływań. Zarówno ze względu na wielkość, możliwości finansowe i danych demograficznych. Burmistrz obiecał, że na zakończenie dyskusji powie co jest przedmiotem najbliższych prac i opracowań w formule programu rewitalizacji miasta, planów przestrzennego zagospodarowania w odniesieniu do obiektów jak i targowisk w mieście.

Krzysztof Antczak – Zastępca Burmistrza Wołomina

Odnosił się do aktualnych stanów prawnych terenów na których funkcjonują obiekty handlowe, podatków wpłacanych przez te obiekty, informacji o wydanych decyzjach o warunkach zabudowy, wydanych decyzjach związanych z zagospodarowaniem terenów po byłej hucie szkła, informacji dot. stanu prawnego i faktycznego dotyczących realizacji uchwały z 2003 roku, informacje o wydanych decyzjach o warunkach zabudowy i pozwoleniach na budowę.

(Zastępca Burmistrza przedstawił obecnym informację, która w formie pisemnej Burmistrz przekazał do Biura Rady i stanowi ona załącznik Nr 8 do niniejszego protokołu.) Zastępca Burmistrza przypomniał, że Rada Miejska podjęła decyzję o zmianie planu miejscowego w zakresie ograniczenia powierzchni handlowych do powierzchni handlowej całkowitej do 1000 m² w dniu 6 lutego 2003 roku. Uchwała ta została podjęta na wniosek Burmistrza. Wniosek ten został przez Burmistrza przedstawiony radzie po analizie opracowania w zakresie oddziaływania obiektów wielkopowierzchniowych na handel w mieście. Uchwała ta mogła dotyczyć tylko obiektów dla których decyzje o warunkach zabudowy byłyby wydawane po 6 lutym 2003 roku. Omawiana decyzja dla obiektu na terenie po byłej hucie szkła, to jest obiektu gdzie znajduje się KAUF LAND, została wydana w grudniu 2001 roku. W Związku z czym, ta decyzja była ostateczna po decyzji SKO, w lutym 2002 roku. Nie było więc możliwości aby uchwała podjęta rok później oddziaływała w jakikolwiek sposób na tamtą decyzję o warunkach zabudowy. Ta uchwała w 2003 roku została podjęta po to by nie powstawały nowe obiekty poza LIDL-em, LEADER PriC-em i tym obiektem na terenie huty. Zastępca Burmistrza, po raz kolejny, poinformował wszystkich, że od dnia 6 lutego 2003 roku, na terenie gminy, nie wydano jakiegokolwiek decyzji o warunkach zabudowy na obiekt handlowy powyżej 1000 m².

Celem tej uchwały, było umożliwienie Burmistrzowi Wołomina nie wydawania nowych decyzji na obiekty handlowe powyżej 1000 m². W roku 2003 ta uchwała skutecznie oddziaływała. Cztery wnioski, które wpłynęły do gminy, o wydanie decyzji o warunkach zabudowy na obiekty o powierzchni handlowej w okolicach 2000 -3000 m², 1900 m² i 2000 m² zostały skutecznie i zgodnie z prawem oddalone poprzez wydanie postanowień o zawieszeniu postępowań. Było to możliwe tylko dzięki temu, że ta uchwała w lutym 2003 roku została podjęta. To, że ona nie obowiązywała już w 2004 r. bo obowiązywać nie mogła, gdyż wygasł plan to i zmiany do tego planu również. Dlatego w grudniu 2003 roku Burmistrz skierował na sesję projekty uchwał mówiące o przystąpieniu do sporządzenia planów miejscowych dla terenów po hucie, przy ul. Teligi i przy ul. Reja. To również daje możliwość zawieszania każdego postępowania, które wpływa w tej sprawie na okres 12 miesięcy od dnia złożenia wniosku. Posługując się tego typu instrumentami prawnymi, Burmistrz nie wydał żadnej decyzji na obiekt powyżej 1000 m² jeżeli chodzi o handel w gminie Wołomin. Taki jest skutek prowadzenia spraw z intencją Rady, która wtedy została wyrażona. Burmistrz osiągnął to co zamierzał i to co było intencją Rady. Żaden sklep o takiej powierzchni nie powstał. Natomiast gmina wydała decyzje o warunkach zabudowy w roku 2000 i 2001.

Jeżeli chodzi o sprawy wydawania decyzji pozwolenia na budowę to Starosta wydaje pozwolenie tak jak ma wpisane w decyzji o warunkach zabudowy. Starosta po za

sprawdzeniem własności terenu, ma jeszcze obowiązek sprawdzić czy to o co wnioskuje inwestor jest zgodne z treścią decyzji o warunkach zabudowy. To ustawowo musi Starosta sprawdzić. Rzeczywiście jest tak, że o tym czy coś, gdzieś powstanie decyduje plan miejscowy lub decyzja o warunkach zabudowy. Rola Starosty została mocno ograniczona co do weryfikacji dokumentacji architektoniczno – budowlanej co do zgodności z przepisami techniczno – budowlanymi. Natomiast w dalszym ciągu ma obowiązek weryfikować projekt zagospodarowania terenu jak i projekt architektoniczno – budowlany w zakresie zgodności z decyzją o warunkach zabudowy czy z planem miejscowym, jeżeli taki plan istnieje. Może jedynie zakwestionować fakt, gdy gmina wydała decyzję o warunkach zabudowy niezgodną z planem miejscowym. Jeżeli stwierdzi taką wadliwość to może wtedy wystąpić do NSA o wszczęcie z urzędu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji gminy. Starosta nie może odmówić wydania decyzji, powinien zawiesić postępowanie o wydanie decyzji pozwolenia na budowę i wystąpić do SKO o weryfikację takiej decyzji o warunkach zabudowy.

Cezary Pedzich – Przedstawiciel Związku Kupców

W związku z tym, że Starosta stwierdził, że uchwała z 6 lutego 2003 roku to tylko „makulatura” a Zastępca Burmistrza stwierdził, że ma jednak ona racje prawne, zapytał jakie jest w rzeczywistości oddziaływanie tej uchwały.

Krzysztof Antczak – Zastępca Burmistrza

Wyjaśnił, że dla Starosty ta uchwała nie miała znaczenia w momencie wydawania decyzji o pozwoleniu na budowę, gdyż w obrocie prawnym znajdowała się ostateczna decyzja o warunkach zabudowy, która została wydana w grudniu 2001 roku i potem została zmieniona przez gminę w lutym 2002 roku. Nie mogła więc uchwała podjęta w lutym 2003 roku działać wstecz. Starosta miał wydaną przez gminę Wołomin decyzję o warunkach zabudowy w grudniu 2001 roku i zmienioną w lutym 2002 roku. Natomiast uchwała o przystąpieniu do zmiany planu dała możliwość Burmistrzowi Jerzemu Mikulskiemu, wydawania postanowień o zawieszeniu postępowań, jeżeli na terenie gminy ktoś występował o obiekt większy niż 1000 m². Takie postanowienia były wydawane wielokrotnie np. na teren położony przy ul. Teligi i na teren położony przy ul. Reja. Jednak ta uchwała nie mogła działać wstecz bo prawo w tym kraju nie działa wstecz.

Henryka Żabik – radna

Przyznała, że prawdą jest to co mówił Zastępca Burmistrza Krzysztof Antczak, że uchwała nie może działać wstecz. Jednak intencja Rady, przedstawiona wtedy w uchwale w dniu 6 lutego 2003 roku była jasna. Zapytała więc, czy wydanie decyzji o warunkach zabudowy na obiekt nawet do 1000 m² ale w odległości 100 m od już istniejącego, jest zgodne z duchem tej uchwały. Oprócz tego uchwała dotyczyła również przystąpienia do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Do dnia dzisiejszego tego planu nie ma. Radna stwierdziła, że Rada Miejska nie ma możliwości oddziaływania czy podejmowania decyzji jakie obiekty powstaną na terenie gminy. Może jedynie to czynić przez poczynienie pewnych ustaleń w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Jeżeli tego planu nie ma to ustalenia co i na jakim terenie będzie budowane podejmuje Burmistrz w warunkach zabudowy. Rada jest pozbawiona takiej decyzji. Radna ubolewała nad tym, że minęły dwa lata kadencji i nie ma planu.

Jerzy Mikulski – Burmistrz Wołomina

Z ubolewaniem stwierdził, że informacje przekazywane na każdym posiedzeniu Rady o stopniu zaawansowania prac nad realizacją uchwał, nie do wszystkich skutecznie docierają. Uważał, że należy to poprawić bo jest to potrzebne. Po raz kolejny Burmistrz

zwrócił uwagę, prawo nie może działać wstecz. Są decyzje, które zostały podjęte do roku 2002 czyli do kończącej poprzedniej kadencji. I należy je rozpatrzeć do czego one się odnoszą i jaki miały wymiar.

Krzysztof Antczak – Zastępca Burmistrza

Nie chciał polemizować z wypowiedziami radnej Henryki Żabik. Powiedział jedynie, że w momencie gdy gmina miała plan miejscowy w trzeciej kadencji, to wydano decyzję o warunkach zabudowy na trzy duże sklepy. W momencie gdy władze IV kadencji działają w oparciu o uchwałę z 2003 roku a potem bez planu nie wydano decyzji o warunkach zabudowy na żaden sklep powyżej 1000 m². Dlatego prosił, by obecne władze oceniać po tym co dzieje się obecnie. Nie mają one wpływu na to co się stało w roku 2000 i 2001. Obecnie stworzyli sytuację prawną taką, że mają prawo odmówić każdemu zgody na obiekt powyżej 1000 m² co skutecznie jest robione. W poprzednich kadencjach był plan i na trzy sklepy powyżej 1000 m² wydano decyzje. To cykl realizacji jest taki a nie inny to odpowiedzialność ponosi ten, kto aktualnie rządzi. Należy jednak patrzeć do tyłu co robili poprzednicy i w jaki sposób blokowali powstawanie tego typu sklepów. Zastępca Burmistrza Wołomina był zdumiony wypowiedziami, że Burmistrz Jerzy Mikulski jest odpowiedzialny, że w 2001 roku wydano decyzję na trzy duże sklepy. Za kadencji Burmistrza Jerzego Mikulskiego nie wydano decyzji na żaden sklep powyżej 1000 m².

Czesław Sitarz – radny

Uważał, że dyskusja powinna już zmierzać do ustaleń zawartych w otrzymanych materiałach i z przedłożonych wypowiedzi.

Zwracając się do Pana Jana Myszka zapytał, czy może się odnieść do tych zarzutów odnośnie powierzchni, które przedłożył Cezary Pedzich.

Jerzy Mikulski – Burmistrz Wołomina

W związku z tym, że został nakreślony charakter czasowy i historyczny podejmowanych działań, zwrócił uwagę na to by te działania były jasne i przejrzyste bo mają one istotny wpływ na obszar podejmowanych decyzji i skutków o których jest mowa. Burmistrz zwrócił uwagę na to, że wszyscy mogą działać i obracać się w strukturach prawnych i przewidzianych kompetencji dla poszczególnych organów. To co gmina robi od listopada 2002 roku ma pełne znamiona legalizacji i obowiązującego prawa w tym zakresie.

Przechodząc do wątku programu rewitalizacji i programu rozbudowy Burmistrz powiedział, że znajduje się to w materiałach przekazanych radnym na piśmie. (załącznik Nr)

Burmistrz zwrócił uwagę na kilka aspektów. Pierwszym z nich jest przystąpienie do aktualizacji planu zagospodarowania przestrzennego, szczególnie centrum miasta. W tym planie przewidziana jest modernizacja całego centrum, jego charakter jaki był postulowany i z jakim spotyka się w opinii społecznej i w opinii Rady. Należy wspomnieć szczególnie o modernizacji ul. Kościelnej i przeznaczenia jej jako deptaka usługowo – handlowego, o modernizacji Placu 3 Maja i obszaru z nim związanego, ul. Moniuszki i obszaru z nią związanego. To są działania i prace planistyczne, które są prowadzone. W 11 przypadkach prace zostały zakończone i trwa obecnie proces konsultacji społecznych. Prace nad uzgodnieniem planu zagospodarowania centrum Wołomina jeszcze trwają z powodu wielu rozbieżności.

Burmistrz zwrócił uwagę na to, że w międzyczasie zmieniło się prawo o zagospodarowaniu i planowaniu przestrzennym, które obecnie w inny sposób definiuje oddziaływanie i kompetencje poszczególnych organów jak i możliwość wydawania decyzji w tej sprawie. Przedstawiony radnym materiał definiuje jasno wszystkie decyzje, które zostały wydane i są decyzjami zgodnymi z obowiązującym prawem. Drugą sprawą jest to, że w wyniku działań postulowanych Radzie została przyjęta koncepcja modernizacji targowiska przy ul. 1 Maja. Jest to również wynik potrzeby społecznej oddziaływania na

rzecz poprawy warunków zarówno usługowych jak i pracy osób pracujących na targowisku. Drugim etapem, który będzie realizowany będzie zmniejszenie uciążliwość oddziaływania tego targowiska na otoczenie i mieszkańców wokół. Po zmodernizowaniu tego targowiska można przystąpić do tych prac jeżeli pozwolą na to warunki pogodowe. Pozostała jeszcze modernizacja placu "C", która została zaplanowana i prowadzona z administratorem targowiska. To co jest po stronie gminy to modernizacja placu w zakresie infrastruktury podziemnej tj. odprowadzenie wód i utwardzenie powierzchni to zostało zrealizowane. Drugim etapem jest , w rozumieniu efektów wynikających z traktatu zjednoczeniowego , dostosowanie w określonym terminie czasu, dostosowanie warunków na tym targowisku do wymogów sanitarnych i epidemiologicznych. Wszyscy muszą sobie zdawać sprawę a szczególnie osoby na tym targowisku handlujące, aby charakter tego handlu się zmienił. Chodzi generalnie o to aby handel art. spożywczymi odbywał się w obiektach zamkniętych. Gmina ze swej strony zaproponowała kupcom, którzy na tych targowiskach handlują, aby w sposób całościowy zechcieli współuczestniczyć w dalszej modernizacji tego. Gmina ze swej strony przygotowała uzbrojenie terenu i proponuje z udziałem zainteresowanych dalszą modernizację tego targowiska zgodnie z wymogami ustawowymi.

Drugie targowisko funkcjonujące przy al. Armii Krajowej i tam z inicjatywy kupców z tamtego targowiska powstała koncepcja zmodernizowania tego targowiska. Jest ona związana z wymogami bezpieczeństwa handlu na tym targowisku oraz z podniesieniem standardów handlu. Powstała inicjatywa poparta przez ok. 90 kupców z tamtego targowiska.

Te działania o których wspomniał Burmistrz, tj. program rewitalizacji centrum miasta , program modernizacji planów zagospodarowania przestrzennego centrum miasta , programy modernizacji targowisk , oraz program modernizacji układów komunikacyjnych pozwalających na lepszą obsługę komunikacyjną terenów handlowych to jest również realizacja postulatów Związku Kupców, o których była mowa i którego stanowiska, bardzo liczne, wpływały na ręce Burmistrza.

Burmistrz uważał, że realizuje wszystkie ustalenia, przedkłada je Radzie do akceptacji i w postaci stosownych uchwał w tej sprawie ta polityka do tej pory jest skutecznie realizowana, zgodnie z wolą Rady.

Burmistrz odesłał obecnych do lektury oceny oddziaływania dużych obiektów handlowych w Wołominie. Taka ekspertyza została radnym przedstawiona. W tym opracowaniu jest szereg wątków, które zostały przez niezależnego eksperta przeanalizowane. Dotyczą one zatrudnienia i sieci handlowej, konkurencyjności w handlu, wydatków gospodarstw domowych i potencjalnych wartości sprzedaży oraz wpływu nowych obiektów handlowych na sieć handlową na terenie miasta. Są to ważne materiały i w momencie gdy będzie Radzie przedkładany do zatwierdzenia projekt zagospodarowania centrum miasta, gdy będzie formułowana polityka władz samorządowych, te materiały będą pomocne w szerokim aspekcie i będą elementem, który pozwoli na podjęcie właściwych decyzji.

Cezary Pędzich – Przedstawiciel Związku Kupców

Z tego co wiadomo Związkowi Kupców w opracowaniu wykonanym przez dr Pawła Dacewicza nie są wzięte pod uwagę. Otwarte trzy duże obiekty handlowe. Zapytał więc jaki cel ma produkowanie takich dokumentów, które nijak mają się do rzeczywistości.

Krzysztof Antczak – Zastępca Burmistrza Wołomina

Wyjaśnił, że przygotowana ekspertyza została złożona poprzedniego dnia. Radnym została dostarczona w trakcie sesji. Zostanie ona również udostępniona zainteresowanym, gdyż jest to dokument publiczny. Właśnie dlatego, że od 2002 roku w Wołominie uruchomiono trzy duże obiekty to potrzebna była ekspertyza, która uwzględnia skutki jakie dla handlu w Wołominie wniosły te trzy obiekty. Ta ekspertyza zawiera analizę wpływu

tych obiektów, z analizą ich powierzchni i skutków jakie one wywierają na handel w Wołominie.

Zenon Witek – radny

Zapytał jaki jest stan realizacji uchwał z z grudnia 2003 roku dotyczących planów zagospodarowania przestrzennego.

Krzysztof Antczak – Zastępca Burmistrza Wołomina

poinformował, że w dniu 11 marca 2005 roku zostało wyłożonych do wglądu publicznego 11 planów zagospodarowania przestrzennego. Zbierane są uwagi i postulaty i jest 21 dni aby je rozpatrzyć i ewentualnie uwzględnić i żeby plany przedłożyć Radzie. Większość to są plany komunikacyjne dotyczące stabilizacji planistycznej dróg. Są też dwa plany stacjonarne dotyczące terenów przy ul. Wileńskiej r. Reja i przy ul. Kościelnej, Teligi i Lipińskiej. Tam jest możliwa lokalizacja obiektów handlowych. Propozycja Burmistrza polega na tym, by powierzchnia całkowita tych obiektów była do 1000 m². Jeżeli chodzi o plan centrum to jest plan najbardziej skomplikowany. On został przygotowany. Jednak w związku z tym, że Burmistrz wspólnie ze Starostą prowadził rozmowy z firmą BJM i TRYBON by opracowali oni dla potrzeb tego planu projekt układu komunikacyjnego w części centralnej miasta. Ten układ komunikacyjny zostanie naniesiony w treść tego planu. Oprócz tego w związku z rewitalizacją centrum miasta, w uzgodnieniu z konserwatorem zabytków, muszą być uwzględnione wytyczne konserwatorskie. Dlatego dłużej trwa ostateczne uzgodnienie planu dla centrum miasta. Obecnie robiony plan w skali 1 : 1000 nie jest to tylko plama na mapie, ale konkretne wskazania lokalizacyjne. Na podstawie tego planu Starosta będzie wydawał pozwolenia na budowę. Dlatego ten plan musi być dla organu Starosty bardzo czytelny. W związku z tym, że plan centrum jest tak ważny, więc musi być on bardzo dokładnie zrobiony by oddać dokładnie intencje władz gminy do czytania przez inwestorów i Starostę.

Zenon Witek – radny

Zapytał na jakim etapie jest wykonanie planu na teren między ul. Wileńską, Nowowiejską i linią PKP. Chodzi o teren po byłej hucie. Trwa to dość długo, a za 10 miesięcy ten plan nie będzie potrzebny bo warunki zabudowy na ten teren zostaną wydane.

Zapytał również, czy jeżeli ktoś wystąpi o wydanie warunków zabudowy na obiekt 1990 m² to Burmistrz odpisze, że zgodnie z uchwałą Rady Miejskiej odmawia się wydania warunków.

Krzysztof Antczak – Zastępca Burmistrza Wołomina

wyjaśnił, że plan miejscowy dla terenów po byłej hucie nie może być sporządzony z uwagi na to, że jest kolizja pomiędzy Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Wołomin a wnioskiem właściciela terenu. W Studium jest zapis, iż jest to teren przemysłowy. W związku z tym do czasu zmiany Studium nie można uzgodnić planu na ten teren. Będzie to możliwe po wypowiedzeniu się Rady Miejskiej względem zapisów Studium.

Jeżeli mieszkaniec wystąpi z wnioskiem o wydanie decyzji o warunkach zabudowy na obiekt powyżej 1000 m² na terenie centrum miasta, to Burmistrz ma prawo takie postępowanie zawiesić na okres 12 miesięcy. Po 12 miesiącach musi merytorycznie rozpatrzyć wniosek. Po tym okresie wykonywana jest analiza urbanistyczna, z której wyniknie czy tego typu obiekt, który jest we wniosku, nawiązuje funkcją, charakterem i wysokością w stosunku do istniejącej na sąsiednich działkach zabudowy. Jeżeli w okolicy będą znajdowały się obiekty o podobnej funkcji, podobnej wysokości i wielkości jak jest wnioskowane to decyzja zostanie wydana.

Cezary Pedzich – Przedstawiciel związku Kupców

Zapytał, jak to się stało, że na terenie przemysłowym powstał obiekt handlowy.

Krzysztof Antczak – Zastępca Burmistrza

Wyjaśnił, że decyzja o warunkach zabudowy na ten teren została wydana w grudniu 2001 roku i w lutym 2002 roku. Zastępca Burmistrza nie potrafił odpowiedzieć na pytanie dlaczego taka decyzja została wydana. Od tej decyzji Związek Kupców odwołał się. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w rozpatrzeniu odwołania uznała, że decyzja jest prawidłowa, i że zapis planu o takim charakterze na to zezwalał. Określenie terenu jako teren przemysłowy jest zapisem ogólnym. Natomiast do planu jest jeszcze ustalenie szczegółowe, w którym dopuszcza się możliwość handlu w jakimś określonym zakresie.

Henryka Zabik - radna

Skoro można nanieść zmiany w planie zagospodarowania na ten teren między ul. Wileńską i ul. Nowowiejską gdy będą dokonane zmiany w Studium Uwarunkowań i Kierunków przestrzennego Zagospodarowania to radna zapytała, czy w tej sprawie zostało coś zrobione. Przecież w grudniu 2003 roku została podjęta również uchwała o przystąpieniu do zmiany tego studium.

Krzysztof Antczak – Zastępca Burmistrza wołovina

powiedział, że zostały wykonane wszelkie ruchy dotyczące uzgodnień zewnętrznych i rozesłane do setek instytucji uzgodnieniowych. Sporządza się również tego typu plany jak Wieloletnie Programy mieszkaniowe, Programy Gospodarki Odpadami. To wszystko jest częścią składową Studium uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego. Jest to dokument, który zbiera to wszystko w jedną całość i umieszcza w konkretnej przestrzeni.

Chcąc odpowiedzieć dlaczego w 2001 i 2002 roku wydano te sporne decyzje Zastępca Burmistrza odczytał brzmienie zapisów ówczesnego obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu U2: „ustala się zasady lokalizacji obiektów handlowych o charakterze hurtowym na terenie strefy o priorytecie funkcji przemysłowo – technicznej. Dopuszcza się lokalizacje hurtowni na terenie wchodzącym w skład terenów zabudowanych pod warunkiem, że ich działalność nie będzie powodować uciążliwości wykraczających poza granice lokalizacji inwestycji oraz pod warunkiem, że miejsca postojowe dla samochodów dostawczych zlokalizowane będą na terenie inwestycji”. Stąd wydana decyzja o warunkach zabudowy była na obiekt handlu hurtowego a potem została zmieniona na obiekt handlowy z dopuszczeniem produkcji własnej i kooperantów. Takie ustalenia warunków zabudowy otrzymał Starosta.

Paweł Dacewicz – Autor analizy oddziaływania dużych obiektów handlowych w Wołominie
Przedstawił przygotowane opracowanie. Treść tego opracowania stanowi załącznik Nr 9 do niniejszego protokołu.

Cezary Pędzich – Związek Kupców

W związku z tym, że Pan Paweł Dacewicz w swoim opracowaniu wykorzystywał dane statystyczne z 2003 roku, zapytał czy wziął pod uwagę otwarcie tych trzech dużych sklepów wielkopowierzchniowych na terenie Wołovina.

Zapytał, czy prowadzone były badania dotyczące oddziaływania tych czterech dużych sklepów na spadek zatrudnienia na rynku w Wołominie.

Z wypowiedzi Pawła Dacewicza wynikało, że obecnie jest tendencja do lokalizowania centrów handlowych poza granicami miasta. Lokalizacja centrów handlowych i Domów Kupieckich poza granicami miasta jest korzystna z tego względu, że nowe tereny nabywają wartości dla okolicznych mieszkańców. Pojawia się również zjawisko budowy

mieszkań wokół centrów handlowych.

Cezary Pedzich zapytał również jaki jest wpływ przeniesienia centrum handlowego z Placu 3 Maja na inne tereny. Jak to skutkuje zatrudnieniem i jak to skutkuje wpływem pieniędzy do budżetu gminy.

Paweł Decewicz – autor omawianego opracowania.

Oficjalne dane GUS są z 2003 roku. Jeżeli było to możliwe wziął pod uwagę sytuację z 2004 roku. Doliczył zatrudnienie, powierzchnię marketów. Na podstawie dokumentów, które mu dostarczono i na podstawie rozmów z osobami, które zarządzają obiektami. W opracowaniu jest tabela, która charakteryzuje każdy obiekt Jeżeli chodzi o powierzchnię, zatrudnienie i szacowaną wartość obrotu.

Zdaniem Pawła Dacewicza otwarcie KAUF LANDU spowodowało u trzech pozostałych liderów spadek rzędu 15 -20% obrotu.

To czy centra handlowe należy lokalizować w centrum miasta czy na peryferiach zależy od tego co się chce osiągnąć. Tereny centrum wołowina są bardzo zniszczone i powinny być zrewitalizowane. To są najważniejsze tereny w gminie. Trzeba dołożyć wszelkich starań by tu powstały inwestycje bardzo różnego typu. Tu powinno się mieszkać i handlować. Nie polecał rozwiązania umiejscowienia centrum handlowego na peryferiach w mieście tak małym jak Wołomin.

Czesław Sitarz – radny

Zacytował zdanie z opracowania Pawła Dacewicza, a mówiące o tym, że obecnie zainwestowanie Wołowina supermarketami osiąga już stan nasycenia. Dlatego należy to wykorzystać przy dalszej pracy władz miasta przy wydawaniu wszelkich rodzajów decyzji.

Po analizie wszystkich wypowiedzi zwrócił się do Starosty i Burmistrza z wnioskiem żeby zachować szczególną staranność w sprawach dotyczących wydawania decyzji administracyjnych w zakresie obiektów handlowych. Szczególna staranność trzeba zachować gdy te obiekty są wznoszone z uwagi na to, że radni są niejednokrotnie wprowadzani w błąd odnośnie zagospodarowania powierzchni budowli. Radny uważał, że inwestorzy, którzy inwestowali na terenie po byłej hucie to utracili lub utracą wiarygodność w wyniku swojego postępowania polegającego na przeznaczaniu poszczególnych powierzchni na handel i inną działalność.

Barbara Godlewska – Kongregacja przemysłowo – Handlować

Wyjaśniła, że Kongregacja to jest ogólnopolska izba gospodarcza. W obszarze ich działania są bołaczki środowisk kupieckich. Obecnie przygotowali projekt ustawy o wielkopowierzchniowych obiektach handlowych. Nad projektem tym pracują podkomisje sejmiku.

Padły na sali obrad już informacje dotyczyły wydawania decyzji. Pani Barbara Godlewska stwierdziła, że to Starosta w sposób nieprawidłowy wydał te decyzje. Jednak taka sytuacja jest generalnie w całym kraju. Zawsze Inwestor występuje o warunki zabudowy na obiekt poniżej 2000 m² . Dostaje taką decyzję. Jednak w praktyce, jak widać na przykładzie wołowina i widać to w ekspertyzie wykonanej na zlecenie Starostwa wybudowany obiekt jest większy ponad 2000 m² . Różnica w powierzchni obiektu ponad 2000 m² pociąga za sobą różnicę procedury wydawania pozwolenia. Jeżeli wniosek byłby na obiekt większy to trzeba przejść wszystkie procedury przewidziane ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Tej procedury unika się. Tak jak w przypadku Wołowina przy wydawaniu decyzji na obiekt KAUF LANDU, zdaniem referującej, wydanej przez Starostę z rażącym naruszeniem prawa. Nie zgodziła się z tym, co powiedział inwestor, że była luka prawna. Stwierdziła, że jest to fikcja i kłamstwo i wprowadzanie w błąd ludzi i manipulowanie pewnymi danymi. Nie było żadnej luki prawnej. W tej sprawie Związek Kupców Powiatu Wołomińskiego wystąpił z doniesieniem do prokuratury. Jednak

prokuratura ma miliony spraw i nie jest pewne czy ta przeprowadzi sprawnie., Od dolnego szczebla tj, gminy i powiatu powinno się dbać by prawo było przestrzegane.

W związku z tym, że są wyłożone do wglądu plany częściowe zagospodarowania przestrzennego Gminy Wołomin, apelowała by wszyscy przejrzyli te plany i w odpowiednim trybie złożyli swoje uwagi. Ma ona przykłady, że w jednym z miast, plan niekorzystny dla lokalnej społeczności kupieckiej został przyjęty uchwałą rady danej gminy.

Roman Waszczuk – radny

Zwracając się do kupców z pytaniem, dlaczego ich sklepy w soboty nie są otwarte do godz. 20.00. tak jak na przykład zakłady fryzjerskie. Wnioskował do kupców by się zorganizowali i wybudowali restauracje by mieszkańcy w godnych warunkach mogli się spotykać. Nie powinni narzekać tylko coś robić.

Zygmunt Nieznański – Przewodniczący Rady

Przyznał, że dyskusja była ważka i potrzebna. Problem jest duży jednak gmina jest prawie pięćdziesięcioletnia i składa się nie tylko z samych kupców. Jest bardzo wiele grup społecznych. Podjęcie decyzji jest zawsze bardzo trudne, dlatego problemy należy przedyskutować. W związku z wyczerpaniem tematów i upływem przeznaczonego na nie czasu Przewodniczący zamknął dyskusję w tym temacie.

Pkt 4

Zygmunt Nieznanski – Przewodniczący Rady

Odczytał treść uchwały w sprawie przyjęcia Strategii mieszkaniowej miasta i gminy Wołomin do 2015 roku”. O omówienie tej strategii oraz wytycznych do wieloletniego programu gospodarowania zasobami mieszkaniowymi gminy poprosił autora tego dokumentu Pana Marka Majchrzaka.

Marek Majchrzak – Szkoła Główna Handlowa w Warszawie, Współautor Strategii Mieszkaniowej miasta i gminy Wołomin do 2015 roku oraz wytycznych do wieloletniego programu gospodarowania zasobem mieszkaniowym gminy na lata 2005 – 2010, omówił poszczególne działy dokumentu.

Jerzy Mikulski – Burmistrz Wołomina

Powiedział, że przedstawiony dokument jest wynikiem dyskusji forum ds. Strategii. Taka dyskusja jest potrzebna po to by z całą odpowiedzialnością móc podejmować decyzje w zakresie kreowania polityki mieszkaniowej i w zakresie rozwiązywania powstających problemów. Należy brać pod uwagę wszystkie sugestie zapisane w strategii a o których wspominał Pan Marek Majchrzak. One obecnie wydają się nowatorskie. Jednak pomysł pozyskiwania mieszkań od osób prywatnych nie znalazł u nich akceptacji. Na pytanie czy któryś z właścicieli podnająłby mieszkanie dla gminy odpowiedź zawsze była negatywna. Burmistrz wyjaśnił dlaczego został zmieniony tytuł opracowania z „wieloletniego programu „ na „ wytyczne do wieloletniego programu „. Stało się to dlatego, że w finalnym okresie dyskusji nad Strategią, zabrakło dyskusji wewnątrz rady i z tymi jednostkami organizacyjnymi z którymi jest obowiązek prowadzenia takich konsultacji.

Projekt uchwały wraz ze Strategią mieszkaniową miasta i gminy Wołomin do 2015 roku oraz wytycznymi do Wieloletniego programu gospodarki zasobem mieszkaniowym gminy Wołomin na lata 2005 – 2010 uzyskał pozytywne opinie Komisji Gospodarki Rozwoju Gminnego i Obszarów Wiejskich oraz Komisji Samorządu i zadań Własnych Gminy

Zygmunt Nieznański – Przewodniczący Rady

Odczytał pisma dotyczące dokumentu, który był omawiany. Pierwsze z tych pism wpłynęło do Biura Rady od samorządu Mieszkańców Osiedla Centrum. Jego treść stanowi załącznik Nr 10 do niniejszego protokołu. . Drugie pismo wpłynęło od radnego Rady Miejskiej w Wołominie Romana Waszczuka. Treść tego pisma stanowi załącznik Nr 11 do niniejszego protokołu. . Kolejne pismo skierował do Rady Miejskiej Przewodniczący Społecznej Komisji Mieszkaniowej Andrzej Żelezik. Treść tego pisma stanowi załącznik Nr 12 do niniejszego protokołu.

Mieczysław Romejko - radny

Przyznał, że prawdą jest iż dużo osób potrzebuje mieszkań socjalnych. Wiele też osób nie płaci należnych czynszów. Jednak radnych musi interesować to aby jak najmniej pieniędzy stracić i te pieniądze, które są wydać jak najbardziej racjonalnie. Strategię mieszkaniową należy przyjąć i realizować poszczególne jej punkty. Radny sam głosował za budową budynku komunalnego, ale teraz radny nie jest tego pewny gdyż przekonały go przedstawione argumenty. Można uczyć się na czyichkolwiek błędach, można się uczyć na własnych błędach ale można także uczyć się na dobrych doświadczeniach. Jeżeli sami radni nie potrafią wyciągnąć wniosków to po to został poproszony Pan Marek Majchrzak by wskazał im prawidłowe kierunki działania.

Andrzej Żelezik – Pełnomocnik Burmistrza ds Kontaktów Społecznych.

Z wielkim zainteresowaniem słucha wypowiedzi Pana Marka Majchrzaka. Duże znaczenie to ma dla wszystkich , bo jak widać wiele osób zmieniło spojrzenie na sprawę. Do urzędu przychodzą bardzo różne osoby w sprawie mieszkań. Są osoby bardzo biedne i są osoby , które można by nazwać zamożnymi. Wśród tych osób najbiedniejszych są takie osoby, które swoje życie zmarnowali, są tacy, którzy są nieudacznikami i są tacy których pokarał los. O te wszystkie osoby trzeba się troszczyć.

Władze gminy myślą o takim domu komunalnym jak został wybudowany na ul. Błotnej w Wołominie. Nie chodzi tu o wybudowanie i danie ludziom za darmo , tylko ich udział w jakiejś zaproponowanej formie. Może to być w postaci obligacji lub w innej postaci. Różniłoby się to od TBS tym, że wpłacone na początku pieniądze dałyby gwarancję wykupienia w przyszłości tych lokali. Wśród osób, które starają się o przydział mieszkania są i osoby zamożne, które mogą poprawić swoje warunki mieszkaniowe i zwolnić swoje dotychczasowe mieszkanie , przenosząc się do takiego domu komunalnego biorąc udział w jego budowaniu.

Bardzo wielu właścicieli prywatnych budynków, chce odzyskać swoje mieszkania bo mają do tego prawo i mają swoje cele.

Jeżeli gmina wybuduje nowe mieszkania socjalne to i tak będą one lepsze od tych budynków które do tej pory taką rolę socjalną spełniają.

Czesław Sitarz – radny

Od pewnego momentu obowiązuje takie prawo spółdzielcze, które mówi o waloryzacji wkładu mieszkaniowego i wkładu budowlanego do wartości wolnorynkowej. Spółdzielnia ogłasza się co miesiąc sprzedaż ok. dwóch mieszkań. Nie są to duże mieszkania bo od 30 – 50 m² ale nie ma na nie chętnych choć cena jest rozkładana na raty na pięć lat. Ludzie nadal żyją w starych budynkach i myślą, że im się nadal należy pomoc finansowa i przydział mieszkań.

Henryka Żabik - radna

Miała nie zabierać głosu bo jej poglądy na temat budowy budynku komunalnego są czytelne, jasne i zdecydowanie ona mówi „nie”. Można przedstawić tysiąc argumentów i tysiąc analiz finansowych jeżeli chce się bronić radna rozumie, że są w Wołominie ludzie biedni i chcieliby by gmina im dała . Jednak jest tak, że jeżeli daje gmina to daje podatek.

Dlatego radna uważa, że przytoczenie przykładu budynku komunalnego na ul. Błotnej, gdzie lokatorzy dostawali mieszkania przy swoim udziale finansowym. To nie był udział mieszkańca tylko jego pożyczka. Przyjdzie rok 2007 i trzeba będzie tym mieszkańcom te pieniądze oddać. Czyli jeden podatnik wybuduje mieszkanie drugiemu podatnikowi a władza rozda te mieszkania.

Krzysztof Antczak – Zastępca Burmistrza

Powiedział, że gmina natychmiast potrzebuje mieszkań, bo jest decyzja, iż trzeba te mieszkania mieć, bo są wydawane nakazy wydawane przez nadzór budowlany. Również prywatni właściciele zwracali się o natychmiastowe zabranie lokatorów bo inaczej wynajmą w hotelach mieszkania i gmina będzie ponosiła koszty. Faktem jest to, że w miarę szybkim terminie gmina musi mieć kilkanaście czy kilkadziesiąt mieszkań.

Jerzy Mikulski – Burmistrz Wołomina

Uważał, że przedstawiony materiał jest na tyle interesujący, że wzbudza daleko idące emocje. Jest to kontynuacja dyskusji jaka odbywała się w grupach roboczych. Ciekawe też są zaproponowane kierunki rozwoju. Te kierunki należy spokojnie i dokładnie w planie wieloletnim rozważyć. Perspektywa oddziaływania Strategii obejmuje znaczny okres czasu i znajdzie miejsce w całym przedsięwzięciu. W jakim stopniu to będzie to zdecyduje Rada Miejska w swej polityce.

Burmistrz proponował, by Rada przegłosowała strategię jako taką, mając świadomość tego, że w drugim obszarze czyli w wytycznych do wieloletniego programu gospodarowania zasobem mieszkaniowym gminy na lata 2005-2010 czeka wszystkich jeszcze bardziej burzliwa dyskusja.

Zygmunt Nieznański – Przewodniczący Rady

Przypomniał, że w komisjach dyskutowano, iż drugi człon opracowania powinien brzmieć nie „założenia” lecz „wytyczne”. Dlatego w uchwale w § 1 wpisać „wytyczne do wieloletniego programu „

Sale obrad opuścili radni Krzysztof Kuc, Krzysztof Szczurowski, Stefan Perzanowski

Uchwała Nr XXVIII-40/2005 w sprawie przyjęcia „Strategii mieszkaniowej miasta i gminy Wołomin do 2015 roku”

Uchwała została podjęta w głosowaniu jawnym za – 16 głosów, przeciw -0, wstrz. -1 osoba

Sale obrad opuścił radny Paweł Królak

Uchwała Nr XXVIII-41/2005 w sprawie wyrażenia zgody na dzierżawę nieruchomości

Uzasadnienie do uchwały przedstawił Zastępca Burmistrza Krzysztof Antczak. Treść uzasadnienia stanowi załącznik do oryginału uchwały.

Projekt uchwały uzyskał pozytywną opinię Komisji Gospodarki, Rozwoju Gminnego i Obszarów Wiejskich oraz Komisji Finansów Gminnych. Opinia Komisji Samorządu i Zadań Własnych Gminy była negatywna.

Uchwała została podjęta w głosowaniu jawnym za – 16 głosów, przeciw- 0, wstrz. 0

Zygmunt Nieznanski – Przewodniczący Rady Miejskiej

- Odczytał informację od Burmistrza wołomina o odejściu na emeryturę Skarbnika Gminy Teresy Damieckiej. (treść informacji stanowi załącznik Nr 13)
- Burmistrz przekazał również sprawozdanie z umorzeń wierzytelności gminnych i udzielonych ulg za 2004 rok dokonanych przez Burmistrza Wołomina i sprawozdanie z umorzeń wierzytelności gminnych i udzielonych ulg za 2004 rok dokonanych przez Ośrodek Sportu i Rekreacji HURAGAN w Wołominie. Sprawozdania są do wglądu w Biurze Rady. (BR-0114/ 66/05)
- Prezes Sadu Okręgowego w Warszawie ponownie zwrócił się do Rady Miejskiej w Wołominie o dokonanie wyborów uzupełniających ławników do Sadu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie w ilości 3 osób i do Sadu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych - 3 osoby. (pismo stanowi załącznik Nr 14 do niniejszego protokołu.)
Przewodniczący zaproponował by wybrany poprzednio zespół opiniujący kandydatów na ławników przeprowadził nabór kandydatów. W skład tego zespołu wchodziłi członkowie Komisji Samorządu i Zadań Własnych Gminy, Andrzej Żelezik – Pełnomocnik Burmistrza ds. Kontaktów Społecznych, Małgorzata Ruchlicka – Naczelnik Wydziału Spraw Obywatelskich oraz Grażyna Płaneta – Inspektor Biura Rady Miejskiej. Rada przyjęła ten skład przez aklamację.
- Biuro Promocji i Informacji skierowało do radnych Rady Miejskiej pismo w sprawie włączenia się do akcji „Przejrzysta Polska” (treść pisma stanowi załącznik Nr 15)
Tematem powinna zająć się Komisja Samorządu i Zadań Własnych Gminy
- Przewodniczący Rady odczytał treść rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody Mazowieckiego w sprawie uchwały Rady Miejskiej Nr XXVI-3/2005 – stwierdzenie nieważności § 4 tej uchwały.
- Przewodniczący odczytał pismo otrzymane od rodziców uczniów SP w Majdanie, którzy protestowali przeciwko utworzeniu gimnazjum w Ossowie i dowożenia tam ich dzieci. Treść pisma do wglądu w Biurze Rady.
- Wojewoda Mazowiecki przesłał do Rady Miejskiej projekt określający granice obszaru i granic aglomeracji w celu zaopiniowania.
- W miesiącu kwietniu będą obchodzone dni Wołomina. Na następnej sesji należy podjąć uchwały w sprawie nadania tytułu „Zasłużony dla Wołomina” w kategoriach osoba fizyczna, osoba prawna. Rada wybrała skład komisji do przygotowania wniosków do w tej sprawie. Jako przedstawiciel Rady Miejskiej został wybrany Zygmunt Nieznański. Jako przedstawiciel jednostek pomocniczych został wprowadzony do komisji Janusz Krawczyk. Przedstawicielem Burmistrza Wołomina w tej komisji został Andrzej Żelezik.

Jerzy Mikulski – Burmistrz Wołomina

Powiedział, że z roku na rok obchody dni Wołomina przybierają charakter zaangażowania coraz większej liczby mieszkańców, poprzez udział w licznie organizowanych imprezach. Obchody Dni Wołomina w bieżącym roku odbędą się w dniach 1 – 10 kwietnia. Składają się na nie różne turnieje sportowe, turnieje wiedzy o Wołominie, konkursy i wystawy. Odbędą się również liczne imprezy kulturalne organizowane przez Miejski Dom Kultury, Muzeum i Bibliotekę. Burmistrzowi bardzo zależało, by młodzież włączyła się w te obchody. Obchody Dni Wołomina zostaną zakończone uroczystą sesją Rady Miejskiej w dniu 9 kwietnia. Na tej sesji zostaną wręczone tytuły „Zasłużony dla Wołomina”. Burmistrz Wołomina Jerzy Mikulski w kontekście przysługujących ustawowo Radzie Miejskiej plenipotencji do nadawania tytułu Honorowego Obywatela Miasta, zaproponował by taki tytuł przyznać Ks. Janowi Sikorze i Panu Mironowi Cicheckiemu. Są to osoby, które w pełni zasługują na taki tytuł a Burmistrz wystąpi. ze stosownym uzasadnieniem

W związku z wyczerpaniem porządku obrad Przewodniczący Rady Miejskiej Zygmunt Nieznański zamknął XXVIII sesję Rady Miejskiej w Wołominie w dniu 17 marca 2005 roku o godz. 17.00.

Wszystkie podjęte w czasie trwania sesji uchwały stanowią integralną część niniejszego protokołu.

Protokołowała

mgr Grażyna Płaneta

Sekretarz

Czesław Sitarz